

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2014, č. j. KUOK 57013/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 10. 9. 2015, č. j. 59 A 3/2014 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2014, č. j. KUOK 57013/2014. Tímto rozhodnutím bylo pro opožděnost odmítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 20. 3. 2014, č. j. OVV/4223/14-10/Lš-20, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 19. 2. 2014 v 10:00 hodin na silnici I/47 u křižovatky k podniku Presbeton v obci Slavič ve směru na Hranice, při řízení vozidla BMW RZ X překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci stanovenou zvláštním právním předpisem na 50 km/hod a strážníci Městské policie Hranice mu měřičem rychlosti AD9T v. č. 06/0131 naměřili rychlost 117 km/h, po odečtení povolené tolerance radaru nejméně 114 km/h, čímž překročil nejvyšší povolenou rychlost o 40 km/hod a více. Svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za přestupek mu byla dle ust. § 125c odst. 4 písm. d) a odst. 5 stejného zákona v souladu s § 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu

řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí.

Stěžovatel v kasační stížnosti podané dne 20. 10. 2015 neuvedl, v jakém rozsahu a z jakých skutkových a právních důvodů rozsudek krajského soudu napadá.

Poněvadž kasační stížnost nesplňovala zákonem požadované náležitosti, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 5. 11. 2015, č. j. 2 As 260/2015 - 30, k odstranění nedostatků kasační stížnosti, tedy k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, ve lhůtě jednoho měsíce. Toto usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručeno dne 10. 11. 2015.

Zástupce stěžovatele však ve stanovené lhůtě kasační stížnost o chybějící náležitosti nedoplnil ani se žádným způsobem nevyjádřil.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání (§ 106 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Blanketní kasační stížnost ze dne 20. 10. 2015 neobsahovala žádné důvody podání kasační stížnosti, a tyto nebyly doplněny ani k výzvě Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel tedy ve stanovené lhůtě nevyhověl výzvě zdejšího soudu a nedoplnil kasační stížnost o žádné individualizované, dostatečně konkrétní kasační body (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publikovaný pod č. 2162/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Jelikož pro zmíněný nedostatek kasační stížnosti nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl za použití § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. O tomto možném následku byl stěžovatel v předmětném usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2015, č. j. 2 As 260/2015 - 30, poučen.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu